

[Poul Nielson]

disse energisynsregler med EF – hvis det overhovedet er nødvendigt at diskutere dem med EF – men arbejdet er defineret for ministeren med, hvad der er vedtaget her i salen.

Og til spørgsmålet om, hvorvidt dette er noget, ministeren kan overkomme til tiden, må man sige, at hvis der er for meget arbejde, må statsministeren jo i givet fald overveje en fuldtidsbesættelse af stillingen som energiminister.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Energiministeren gav udtryk for, at der skal føres en del forhandlinger med EF om disse forslag. Ja, det vil der sikkert, det er jo ikke ukendt, at sådanne forhandlinger nu og da skal føres.

Jeg vil gerne notere, at den notificering, som forslagsstillerne har set kopi af, finder jeg absolut i orden. Der er argumenteret og forklaret omkring lovforslagene på en måde, der er helt i overensstemmelse med grundlaget for forslagene. Det kan være meget godt at få det sat på plads, for der skal ikke være flere uoverensstemmelser eller misforståelser eller konflikter end højst nødvendigt.

Men tilbage er unægtelig en interessant sag. Ministeren siger, at det er yderst tvivlsomt, om eksempelvis Stålvæværket vil kunne blive accepteret som modtager af eventuel støtte efter den støttelovgivning, der følger kuldioxidforslaget, og henviser til en høring af Kommissionen i sagen. Ministeren følger til: »Uanset at dette er oplyst over for forslagsstillerne, har de ikke fundet anledning til at lytte til de gode råd om ikke at fremsætte forslagene eller søge dem vedtaget.«

Må jeg spørge ministeren: Hvad er det egentlig, der foregår? Allerede den 6. november, så vidt jeg husker, altså for mere end en måned siden, var forslagene faktisk forhandlet færdig hos skatteministeren; undertiden deltog også energiministeren. Forslagene var altså kendt i deres fulde omfang af ministrene. Hvad er så årsagen til, at man – her er det måske industriministeren, jeg skal tale til – først den 11. december anmoder om en reaktion fra Kommissionen i henseende til det problem, der kan være på Stålvæværket? Hvorfor foretager ministeren ikke den undersøgelse straks, hvis hun anser det for at være et sagligt indlæg i debatten og en saglig vejledning til forslagsstillerne?

Jeg gør opmærksom på, at Energiudvalget afgav betænkning den 11. december kl. ca. 11, og det vidste ministeren. I næsten samme time efterspørger ministeren hos Kommissionen en kommentar til problemerne omkring Stålvæværket. Kommentaren, der er indløbet til ministeren den 11. december kl. 20.40, modtager vi i udvalget, dagen efter efter at betænkningen er afgivet.

Hvilken vægt ønsker ministeren egentlig, at vi skal tillægge de udsagn og den henvendelse, ministeren kommer med, når hun herefter kan antyde, at den gode vejledning, som hun har givet forslagsstillerne, har vi ikke brudt os om at gøre brug af?

I øvrigt er det interessant, at det af samme telefaks tydeligt fremgår, at dersom forslagsstillerne hos skatteministeren og industriministeren – eller energiministeren, hvem det nu end er, jeg skal tale til – havde fastholdt og havde fået støtte til vort første oplæg til, hvorledes kuldioxidafgiften skulle være skruet sammen, ville der ikke have været problemer med Stålvæværket. Kun fordi vi har lyttet til de råd, vi fik, især fra skatteministeren, om at indrette os anderledes, kan der være opstået et problem specielt for Stålvæværket. Altså er der et problem, har regeringen skabt det.

Desuagtet skal vi nok løse det, vil jeg gerne sige. Forslagsstillerne er parat til at løse problemet. Viser det sig, at vi i løbet af 1992 står med et problem for en enkelt dansk erhvervsvirksomhed, er der ingen tvivl hos os. Stålvæværket er en arbejdsplads, en virksomhed, som står til at få en støtte til hel eller delvis nedbringelse af CO₂-afgiftsbelastningen.

Riishøj (SF):

Vedrørende problemet om energisynsordning og Stålvæværket skal jeg fuldt ud tilslutte mig de synspunkter, der er kommet frem fra hr. Bilgrav-Nielsen og hr. Poul Nielson, og skal ikke gentage argumentationen eller rejse de samme spørgsmål til energiministeren.

Mit spørgsmål går nærmest på det svar, jeg fik om EF's holdning. Energiministeren svarede, såvidt jeg opfattede det, at der var en generel advarsel fra Kommissionens side imod at indføre konkurrenceforvridende ordninger og splitte det indre marked, og det er jo naturligt nok. Men var der en kritik af den danske CO₂-lov? Var der en direkte henvisning til